

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. An SS. Virgo habeat adhuc inimicos, à quibus oppugnetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*An Sanctissima Virgo habeat adhuc inimicos,
à quibus oppugnetur?*

ARTICULUS III.

Aspiciens hunc meum sanctis-
simæ Virginis Defensorem,
ira suo exarsuantem zelo,
interpellavi ipsum & interrogavi:
Sed de quo loqueris? Diceret quis
auscultans te, quòd loqui tibi
mens sit de Jansenistis; sed tales
non sunt; Nennis imaginatio est
aliquorum suspiciosorum ac deli-
rantium, qui sibi monstra effin-
gunt, ut oppugnent illa. Fuit olim
aliquis sermo de illis, creditumque
fuit tales dari, sed modò de illis
loqui est supervacaneum, eòquòd
constet, ipsos non dari nec inveni-
ri amplius: Ubi enim sunt? quis
est, qui se declaret pro ipsis?
quantum ad me, ego neminem no-
vi, & video sibi omnes optimè ca-
vere ab illis.

Hem, Benedictus sit Deus, res
spondis mihi illicò, junctis mani-
bus, & oculis in cælum sublatis:
sit Nomen Domini benedictum,
quòd amplius Jansenistas non alat
mundus; Esset profectò res deplo-
randa, si adhuc darentur; Essent
enim hi lupi intra ovile conclusi,
qui devorarent clam oves Gregis
Domini & Salvatoris nostri; Inimi-
ci absconditi deteriores sunt mani-
festis, eòquòd, cum non agno-
scantur, nec timeantur, sibi ab il-
lis cavere sit impossibile: Et hæc

hæresis, quæ se abscondit, suosque
docet, ut induant speciem fidelium
filiorum Ecclesiæ, longè pericu-
losior foret illà Lutheri & Calvini,
eòquòd hæc agnoscat & timea-
tur, & consequenter facile possit
evitari.

Sed ô Deus! quàm continuum
esset periculum animabus verè
Christianis, si semper vivendum
ipsis foret cum hæreticis personatis,
citrà quòd timerent ipsos. Hoc e-
nim esset, ac si quis conversaretur
cum pestiferis, quin tamen ipsos
cognosceret: penes illos nunquam
non Corpus exponeretur periculo
mortis: penes hos autem foret a-
nima semper in periculo salutis: Si-
quidem insensibiliter evaderet hæ-
retica, ita, ut quasi non perci-
peret.

Et deinde, quantus timor, quan-
ta inquietudo omnibus animabus
bonis, cum nescirent, quò sibi
confugiendum ad recipiendum do-
ctrinam bonam, vel directionem
securam, vel manifestandum con-
scientiæ suæ arcanam. Ego do-
ctus non sum, nec literatus (pos-
sent dicere plures) ego simplex &
bonæ sum mentis; sed quem mo-
dò accedam? Estne forsan occultus
hæreticus? an bonum mihi
dabit consilium, vel inspirabit pla-
cita

Hæresis oc-
cultæ est pe-
riculosior
manifestâ.

Non fid-
dem ijs.
tenent c
regular
simplicar

cita ac sensa ab illis Ecclesie aliena? an secutus sim satis cum ipso, quantum spectat ad Confessionem? an dare mihi poterit absolutionem? Siquidem plures dubitant, an hæreticus, quamvis pro tali non declaratus, nec cognitus, habeat jurisdictionem necessariam ad absolutionem impertiendam? Hem! quanta impedimenta traherent hæc omnia post se? quantas anxietates, quantas diffidentias, quanta pericula invenire esset in Ecclesia pro cunctis animabus, si hæretici, occultati laterent in ipsâ.

Verum est, fatebar ipsi, maxima hæc foret infelicitas; sed iterum assevero, non esse hoc tempore ullum amplius Jansenistam in mundo; sic publicè vox loquitur, sic viri prudentes asserunt & differunt omnes; imò dicunt, neutiquam amplius circa id miscendum esse sermonem, edquòd ex eo nonnisi antiquæ resuscitarentur querelæ, paxque turbaretur: Ut quid verba fiant de te, quæ amplius non est? quæque negant absolutè omnes? Qui de illâ suspecti magis forent, sunt ij, qui illam à se repellunt fortius, imò etiam offenduntur, si verba fiant de ipsâ. Hoc clarè ostendit, nihil amplius illorum esse.

Non fidentem ijs, qui tenent eam regulam: singulari potest.

Desuper iteratò mihi cæpit dicere: tantò melius; laudo Deum ex toto corde meo, si nullus in mundo extet amplius Jansenista: Id enim esset vivere in horrenda con-

fusionem, esse Catholicum exterius, & hæreticum interius; juxta apparentiam exequi jussu Ecclesie, ut faciunt veri ipsius filij, & clam in corde suo circumferre odium erga illam, & venenum ad inficiendum ipsam: Esse excommunicatum, semper in peccato mortali, & in potestate Diaboli; tot Sacramenta, tot Sacrilegia, tot bona opera perditâ, sicque cæco modò incedere, accumulando peccatum peccato, per viam damnationis æternæ. Hem quàm deploranda calamitas! Nonne opus foret lacrymis sanguineis, ad deplorandum illam?

Sed, Thrasile, an mihi non credas, inquiebam ipsi voce, quæ redolebat aliquid impatientiæ? non credas mihi, quòd tibi dico, non existere amplius ejusmodi homines? an ipsos invitos efficere voles hæreticos? ipsi negant se tales esse; quid amplius desideras?

Respondebat is mihi voce subasperâ: Ut verum tibi fateor; non magni æstimo ipsorum negationem edquòd velut regulam amplectantur ipsi, quòd liceat in Materia religionis simulare, sedque non sit deferere veritatem, sed potius ipsam defendere, securam præstando ipsarum à persecutione sub velamine mendacij; Quis certum me facit, an non fingant & simulent in hac occasione? Quantum ad me, fidem adhibere non possum ijs, qui carent fide. Nescio, an serpentes & monstra instinctum habeant natura-

est in materia Religio-
nis.

turalem se semper abscondendi, ac si probe cognoscerent deformitatem suam; Hæc, quid scio, an illi ejusdem non sint indolis; verum incassum omnino ipsi fugiunt & simulant; Est mihi certum remedium, quo detegam & agnoscam illos. Hæc, quale est? interrogavi ipsum, libentissime addidit illud.

Bonum medium agnoscendi hæreticos perfonatos.

Quando pulsatus ad portam, & post pulsus aliquos paulisper fortiores, non percipitur tumultus, nec quisquam respondet, optimè judicari potest, neminem esse domi; sed quando auditur vox, quæ clamer, non sum hic, discedite, domi nemo est, tantum abest, ut hæc negatio persuadeat mihi id, quod dicit, ut potius mihi negandò, evidenter & infallibiliter me certum reddat, aliquem domi esse. Optimè igitur videbitur, an verum sit, nullum amplius Jansenistam esse in mundo; Ecce enim, pulsa aliquantulum fortius ad illorum portam, si nemo sit domi, nullum respondebitur verbum. Incassum vociferabor contra Arianos, &

Montanistas, & Gnosticos; nemo respondebit, eò quod amplius non fiat in mundo; verum dum hi excitant tumultum, dum vociferantur, dum conquerantur, dum protestantur, se hic non esse, sequitur injustè pati persecutiones; quòd evidentiùs requires argumentum, ut certus sis, aliquem hic esse domi? si nemo enim hic esset, nemo responderet: Sed ij, qui altum vociferantur & acriter protestantur, sed hic non esse, nonne dicunt, esse se hic & esse ex illis?

Inveniebam profectò hoc medium satis bonum ad cognoscendum ita ipsorum faciem naturalem, per propriam latvam, quæ uti se credunt ad occultandum illam: Verum incipiebam affici tædiò, ex discussu tam longo de inferno, de Dæmonibus, & de hæreticis, Virginis Sanctissimæ adversarijs; hinc inquebam Thrasilo; Eia, quæso, indè me eximè; malo esse in purgatorio, quàm in inferno: Incipit itaque de illo sic mihi loqui.

ARGUMENTUM.

De Potestate, quàm Sanctissima Virgo exercet in Purgatorio, in favorem animarum, quæ ibi cruciantur.

ARTICULUS IV.

Memineris, ipsam dixisse optimè exprimitur purgatorium; antea: *In fluctibus maris ambulavi.* Hisce verbis, Verum enim est, pœnas ipsius non esse nisi fluctus, qui fluunt, eò quòd